

eksportkreditlånet selvfølgelig også betales tilbage. Det er der ikke noget nyt i.

Det kom til at lyde, som om reglerne for de resterende 10 pct., der er tale om, de 100 mio. kr., der er tale om, er fuldstændig forskellige fra det initiativ og den ordning, vi allerede har. Men de er under fuldstændig samme betingelser som de 90 pct., vi har besluttet at eftergive, og jeg vil gerne sige til både hr. Jørn Jespersen og hr. Jann Sjursen, at det er i fuld overensstemmelse med de internationale regler for, hvordan man opgør udviklingsbistanden, at man inddrager gældseftergivelse i den. I øvrigt vil jeg gerne sige, at det har Danmark altid gjort på dette område.

Så må jeg altså sige til hr. Jens Hald Madsen, at det sker jo, at der foregår en udvikling i verden. Det har der altså også gjort på dette punkt siden den forhenværende ministers tid, og jeg refererede lige før, hvad jeg mente, der havde ændret sig. Derfor synes jeg, vi skal gå videre, end vi allerede har gjort, og prøve at få en fornuftig politik for gældseftergivelsen, og i øvrigt forstod jeg i hvert fald forleden, at det var hr. Jens Hald Madsen enig i.

Jørn Jespersen (SF):

Tak for tilsagnet om fortsat at være med til at sikre en udvikling og en udbygning af HIPC.

Jeg vil gerne sige i den sammenhæng, at jeg tror, noget af det vigtigste, vi fra dansk side kan arbejde på, er, at kriterierne for HIPC bliver ændret sådan, at landene efter gældsbehandlingen får en reel mulighed for at nå deres mål, f.eks. halvere fattigdommen og sikre uddannelse og sundhed osv. for deres borgere. Realiteten er jo i dag, at selv efter en HIPC-godkendelse er der en ganske stor gæld tilbage for de fattigste lande og dermed også en stor gældsbyrde at løfte. Det betyder, at selv efter gældsbehandling er der mange lande, der betaler lige så meget af på den resterende del af gælden, som de bruger på deres sundhedsvæsen, og det kan man sige sig selv ikke er bæredygtigt. Derfor tak for tilsagnet. Det tror jeg vi skal arbejde videre med.

Men igen til finansieringen: Det er da rigtigt, at de internationale regler siger, at sådan skal man opgøre det, men det er jo også det, der er problemet. Hvis alle lande gjorde, som regeringen nu lægger op til på finansieringssiden, og sagde: Nu eftergiver vi også eksportkreditgælden og trækker den i vores ulandsbistand – ja, så var der stort set ingen udviklingsbistand tilbage i verden, fordi de fleste lande har en så lille udviklingsbistand, at hvis de lod den erstatte med

gældseftergivelse, forsvandt den. Derfor er det vigtigt, at Danmark med sin flotte, høje profil på området viser vejen frem, viser at vi godt kan finde ud af at skabe et flertal for at eftergive gælden uden at trække i ulandsbistanden.

Jeg er lidt forundret over, at ministeren ved flere lejligheder, både her i salen i dag og i Politiken, har snakket om, at det er der jo ikke flertal for, og så, når man kommer med flertallet og siger, at det da kun er afhængigt af regeringen, så er det lige pludselig ikke det, der er afgørende, så er det den ene procent af BNP, der er afgørende.

Så jeg vil bare appellere til, at ministeren genemtænker finansieringen i dens internationale konsekvenser. Jeg tror, det ville være godt, hvis den offensiv, som ministeren bebudede den 13. marts, for alvor skal være noget, der flytter noget.

Jann Sjursen (KRF):

For at starte med det, der selvfølgelig også kan bygge bro i diskussioner med regeringen, vil jeg sige, at jeg synes også, det er fint, at ministeren her i dag har tilkendegivet, at HIPC-initiativet kan udvikles og udbygges. Jeg synes sådan set, det er en udmærket melding, der kommer frem her i dag.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får gennemdiskuteret konsekvenserne af de meldinger, som ministeren og regeringen er kommet med omkring at finansiere gældseftergivelsen, for så vidt angår eksportkreditgælden, under ulandsrammen. Det har vi så tid til, frem til finanslovsforhandlingerne for alvor går i gang.

Men jeg vil også meget stærkt appellere til, at ministeren genovervejer det synspunkt, uanset at man kan gøre det i henhold til gældende regler i international sammenhæng. Jeg mener, det svækker Danmarks profil på ulandsområdet, at vi nu springer over, hvor gærdet er lavest, og i virkeligheden, som jeg ser det, på en meget smart måde prøver at æde, om jeg så må sige, den stigning, der kommer i ulandsbistanden de kommende år som følge af, at man laver en ny beregning af bruttonationalindkomsten som følge af EU-reglerne som sådan.

Havde det dog ikke været bedre, at vi havde brugt den stigning, der kommer i det kommende år, til at forstærke det partnerskab, som vi gerne vil have etableret med en lang række udviklingslande i de kommende år også som følge af den nye udviklingsstrategi? Det skal være mit spørgsmål til ministeren.